

У ньому зазначається, що цифрові технології за умови їх вмілого, справедливого та ефективного застосування, дають можливість освітянам повністю:

підтримати програму високоякісної та інклюзивної освіти і навчання для всіх здобувачів освіти;

сприяти більш персоналізованому, гнучкому й орієнтованому на здобувача освіти навчанню на всіх етапах і стадіях освіти;

бути потужним і цікавим інструментом для спільного і творчого навчання; допомогти здобувачам освіти і викладачам отримувати доступ до цифрового контенту, створювати його і ділитися ним;

дозволити відбуватися навчанню поза стінами лекційної аудиторії, класу або робочого місця, забезпечуючи більшу свободу і не обмежуватись фізичним розташуванням та розкладом;

здійснювати навчання в онлайн або змішаному режимі, у час, місці і темпі, що відповідає потребам кожного здобувача освіти.

У ракурсі вивчення теми дослідження «Система вдосконалення викладання психолого-педагогічних дисциплін у закладах вищої освіти» (РК № 0125U000494) нами здійснено семантичний аналіз концепту «готовність викладачів до удосконалення викладання психолого-педагогічних дисциплін» і сформульовано його визначення. Зазначену дефініцію ми розглядаємо як маркер підвищення якості викладання і як багатовимірний феномен, що охоплює професійну мотивацію, здатність до самоаналізу, відкритість до інновацій, володіння сучасними методиками, технологіями, інструментами та навичками самоосвіти. За результатами опитування викладачів психолого-педагогічних дисциплін восьми ЗВО України визначено структуру цього феномену, яка охоплює такі компоненти: мотиваційний, когнітивний, практичний, рефлексивний, емоційно-ціннісний, організаційний, комунікативний та цифровий. За результатами самооцінювання рівня їх сформованості, в якому взяли участь 72 респонденти, з'ясовано, що більше третини викладачів (38,6%) оцінюють свій рівень сформованості цифрової компетентності вище середнього,

а ще 27,1% – як високий. Це свідчить про позитивну динаміку у впровадженні цифрових технологій у викладанні психолого-педагогічних дисциплін. Водночас слід зважити на те, що майже третина опитаних (27,8%) відзначили лише середній рівень своєї готовності застосовувати цифрові інструменти у викладанні, тому потреба у подальшому підвищенні цифрової компетентності залишається актуальною в контексті реалізації принципів адаптації системи освіти і навчання до цифрових змін, зокрема:

високоякісної та інклюзивної цифрової освіти, яка забезпечує захист персональних даних та етику, має стати стратегічною метою всіх органів та установ, що працюють у сфері освіти та навчання;

трансформації освіти для цифрової епохи як завдання для всього суспільства;

доступності кожного до цифрової освіти, що забезпечується відповідними інвестиціями у підключення, обладнання та організаційний потенціал і навички;

цифрової компетентності як основної для всіх освітян та викладачів;

оволодіння кожною особою новітніми передовими цифровими навичками;

високоякісного освітнього контенту для актуалізації, якості та інклюзивності європейської освіти і навчання на всіх рівнях.

Таким чином, концепції образу майбутнього освіти в умовах цифровізації, визначення стратегічного і довгострокового підходу до цифрової освіти і навчання гуртуються на принципах адаптації системи освіти і навчання до цифрових змін, які мають міждисциплінарну основу, а отже можуть розглядатися як орієнтир для розвитку кожного компоненту готовності викладачів до вдосконалення викладання психолого-педагогічних дисциплін.

Список використаних джерел

1. Digital Education Action Plan (2021–2027) – European Education Area [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://education.ec.europa.eu/focus-topics/digital-education/action-plan> (дата звернення: 24.06.2025).
2. Петренко, Л. М. Підвищення якості викладання в закладах вищої освіти: концептуальні засади // Інновації в освіті: закономірності, тренди, потреби: зб. наук. праць за матеріалами II Всеукр. наук.-практ. конф., 26 березня 2025 р., Кам'янець-Подільський нац. ун-т ім. Івана Огієнка, м. Кам'янець-Подільський, Україна. – С. 29–31.